

Tiếng Chuông Chùa

Nhớ hồi tôi tới Chùa Linh Sơn
nhìn chú Tiểu cười giật cái chuông
một tiếng chuông ngân rồi tiếng nữa
rồi nhiều hơn nữa...tiếng yêu thương!

Tôi hỏi: Này cưng nghĩ thế nào
mà vào Chùa để giật chuông sao?
tuổi này là phải đi trường học
và tóc ai xui để miếng đào?

Chú Tiểu cười xinh như đóa hoa:
Thưa anh em chẳng còn Mạ Ba
mồ côi từ lúc em năm tuổi
may gặp Sư Thầy được xót xa...

Em "đi tu" được ba năm rồi
em ở Chùa có ăn có chơi
gặp nhiều người đến vui ngày Lễ
em đỡ bao nhiêu nỗi ngậm ngùi...

Thầy nói "Tu không cần đấng Đạo
mà tu là để thấy Tình Thương
việc em Kinh Kệ không nhiều lắm
phụ việc mai chiều gửi tiếng chuông..."

Chú Tiểu năm nay lên tám tuổi
cho tôi bài học sống làm người:
"Yêu đời không chỉ vì mơ ước
mà sống quên mình phận cút côi!"

*

Tôi xa Đà Lạt đã nhiều năm
Chú Tiểu ngày xưa chắc đã chàng?

Ôi chàng tu sĩ đang tung nắng
là tiếng chuông Chùa rất dễ thương...

Trần Vấn Lệ